

[Gammelgaard]

befolkningen til at foretage opsparring og investere, og det er der ikke noget at sige til, når man ser på den lovgivning, som er gældende her i landet. Vi opfordrer til, at der gøres en virkelig alvorlig indsats for at få så mange som muligt til at investere i vore erhvervsvirksomheder gennem aktiekøb, enten direkte eller indirekte gennem investeringsforeninger. Derfor må selskabsskatten holdes nede, og der må være skattemæssig ligestilling mellem direkte aktionærer og medlemmer af aktieinvesteringsforeninger.

Jeg vil gerne henvise til en argumentation, der blev fremført af en af de deputationer, vi har haft den glæde at modtage i udvalget for skatter og afgifter. Det drejer sig om en investeringsforening, der har eksisteret i 8 år, og hvoraf omkring 30 pct. – ca. 120 medarbejdere – af de ansatte i det pågældende selskab er medlemmer af investeringsforeningen. Foreningen udbetaler ikke udbytte til sine medlemmer, men naturligvis sker det af og til, at medlemmer sælger certifikater, oftest fordi de forlader firmaet og derfor ikke kan være medlemmer af foreningen længere.

Såfremt foreningen skulle blive nødt til at betale skat af sine indtægter, ville aktiebesiddelse igennem foreningen blive hårdere beskattet, end det er tilfældet for andre små aktionærer. Ifølge foreningens formål skal man i øvrigt investere mest muligt i sit eget firma, og den rest, der måtte være, skal investeres i såkaldte sikre papirer, hvilket vil sige, at man må gå uden om de investeringer, der giver det største afkast, fordi de er behæftede med nogen risiko.

Det blev direkte af deputationens repræsentanter fremført, at medejerskab på egen arbejdsplads vil blive tabgivende med det foreliggende lovforslags vedtagelse. Det vil sige, at den frivillige udbredelse af ejendomsretten gennem investeringsforeninger umuliggøres. Men det er jo også socialdemokratiets holdning, at vi skal have tvangs-ØD med en central fond. Dette vender det konservative folkeparti sig imod.

Lovforslaget tager ikke i tilstrækkelig grad hensyn til, at også småsparere igennem investeringsforeninger skal have mulighed for opsparring med et rimelig godt afkast og en minimal risiko. Incitamentet til de nævnte investeringer bør bevares og udbygges.

Her kunne man bl.a. nævne, at en stor del af kursgevinsten ved de statsobligationer,

som udbydes til salg, er skattefri. Direkte aktionærer får skattegodtgørelse; det gør medlemmerne af investeringsforeninger ikke.

Den daværende skatte- og afgiftsminister lovede i februar måned i år, at denne skattegodtgørelse i løbet af 1979 også ville komme til at gælde for investeringsforeningsmedlemmer. Men det er der ikke tale om i det foreliggende lovforslag.

Begrundelsen for ikke at give skattegodtgørelsen fremgår af det bilag 15, som ministeriet for skatter og afgifter har sendt til skatte- og afgiftsudvalget under udvalgsbehandlingen. Det hedder heri, at når der i lovforslaget ikke er medtaget bestemmelse om skattegodtgørelse til medlemmer af de nævnte foreninger, skyldes det navnlig de praktiske administrative vanskeligheder i forbindelse med en sådan ordning. Ordningen måtte forudsætte, at der foretages en opdeling af foreningernes udlodning i den del, der hidrører fra indtægt i form af aktieudbytte, og den del, der hidrører fra anden indtægt.

Endvidere måtte der tages stilling til, hvilken indflydelse foreningens driftsudgifter skal have på skattegodtgørelsens størrelse. Den nærmere fordeling af foreningens indtægter og udgifter måtte foretages på en sådan måde, at det for skattemyndighederne var muligt at udøve en rimelig kontrol med ordningen.

Endelig siges det, at de nævnte vanskeligheder er anset for så væsentlige, at der ikke er fundet grundlag for at foreslå, at der indrømmes medlemmerne af de omhandlede foreninger skattegodtgørelse.

Nu har jeg prøvet at undersøge dette spørgsmål lidt nærmere, og det viser sig, at det klart fremgår af foreningernes regnskaber, hvor de forskellige dele af foreningernes overskud stammer fra. Således skulle der på ingen måde være vanskeligheder for skattevæsenet med hensyn til at udøve en rimelig kontrol med en ordning, der indeholder skattegodtgørelse til investeringsforeningsmedlemmerne.

Det er en af grundene til, at vi anmoder om, at dette lovforslag tilbagesendes skatte- og afgiftsudvalget mellem anden og tredje behandling.

Også på anden måde er investeringsforeningerne skattemæssigt diskriminerede, som det også er fremgået af udvalgsbehandlingen, nemlig med hensyn til kapitaltilførselsafgift